

[Christmas Møller.]

gjort dette, uden at man ved disse Lejligheder fremkaldte store principielle Debatter, nej man tog det som Hensigtsmæssighedsforanstaltninger i en vanskelig Tid. Og det vi har bebrejdet den nuværende Regering, Flertallet i denne Sal, ikke blot Partiet Venstre, men ogsaa Socialdemokratiet, en Bebrejdelse som vi opretholder den Dag i Dag, er, at man ikke ved Siden af at føre hele denne Politik, som vi ansaa for nødvendig og rigtig, har forsøgt ind imellem ogsaa at følge de Anvisninger, som er givet fra vor Side.

Vi har aldrig gennem vore Udtalelser og vor Politik tilkendegivet, at Toldforanstaltninger kunde hjælpe paa alt muligt; vi har ej heller tilkendegivet, at vi troede, at Told i stor Udstrækning kunde hjælpe, men vi har gennem vore Forslag, saaledes som de har foreligget for det høje Ting til Vedtagelse — desværre til Forkastelse — tilkendegivet, at man gennem Toldforanstaltninger ikke skulde stille sig, saaledes som det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg sagde, Venstre ikke havde gjort, men hvad Venstre efter vor Opfattelse har gjort, doktrinært imod at prøve ogsaa disse Veje.

Men naar nu den ærede Forespørger stiller dette Spørgsmaal til Regeringen og fremsætter denne Paastand paa Overgang til Dagsorden, om hvilken det ærede Medlem Hr. Borgbjerg allerede i Morges meddelte det høje Ting, at den kom der ikke noget ud af — man har næsten Indtrykket af, at Tingene var ordnet i Forvejen, det ærede Medlem Hr. Borgbjerg og Socialdemokratiet skulde have deres Ting i Orden — saa har man Lov til at spørge, om nu ogsaa Socialdemokratiet, om nu ogsaa det ærede Medlem Hr. Nygaard er de rette til at føre en saa voldsom Kritik frem, som den Dagsorden, de foreslaar, er Udtryk for.

Der overfor kan det jo ikke være andet end, at man mindes, hvordan det var i Ministeriet Staunings Tid, og selv om jeg meget nødtigt vilde gaa ind i en Debat som den, der til en vis Grad er ført her i Tinget — hvor det bliver sagt, at den herskende Arbejdsløshed har det siddende Ministerium Ansvar for, men hvor jeg for mit Vedkommende meget hellere vilde sige, for jeg tror, det træffer det rigtige, at Arbejdsløshedens Størrelse har mægtigere Kræfter end dette Ting og Regeringen Ansvar for — ja, saa kan man, naar man tænker paa Ministeriet Staunings Tid, ikke sige, at Arbejdsløsheden den Gang var ringe, og man kan ej heller sige, at det daværende Mini-

sterium i stor Udstrækning søgte at faa Foranstaltninger gennemført imod Arbejdsløsheden.

I Marts 1926, altsaa paa et tilsvarende Tidspunkt som det, vi nu befinder os paa, var Arbejdsløshedsprocenten her i Landet 21,2, og jeg havde ikke noget Indtryk af den Gang, at det i særlig Grad generede det ærede Medlem Hr. Stauning som Statsminister, selv om han vidste, at Arbejdsløsheden var stor, at sende Rigsdagen hjem paa et halvt Aars Sommerferie, uden at forsøge at faa Foranstaltninger truffet, ja, end ikke selv efter at han af store Dele af dette Ting var opfordret til at træffe Foranstaltninger paa et enkelt Omraade.

Derimod kan vi fra konservativ Side henvise til, at vi har taget rent sagligt paa hele Arbejdsløshedsspørgsmaalet. Vi har medvirket til den Nedsættelsespolitik, som vi mente var nødvendig; vi har medvirket til den Hjelpeforanstaltningsspolitik med Hensyn til Tilskud, Laan og hvad Regeringen i øvrigt er kommet med, som vi mente var nødvendig, og vi har for vort eget Vedkommende stillet Forslag med Hensyn til Toldforanstaltninger. Vi har gjort dette sidste tre Gange, men alle tre Gange har man fra Socialdemokratiets Side vendt sig derimod.

Naar nu det ærede Medlem Hr. Nygaard kom til de Raad, han vilde give den højtærede Regering, de Raad, som skulde danne Baggrunden for det ærede Medlems Paastand paa Overgang til Dagsordenen — en Dagsorden, som misbilliger, at Ministeriet intet foretager sig — tror jeg nok, man har Lov til at sige, at var der mange Ord og lange Udviklinger i det ærede Medlems Tale med Hensyn til Konklusionen, saa var Præmisserne meget svage, saa var det meget faa Raad, det ærede Medlem Hr. Nygaard gav Regeringen og gav Tinget.

Det ærede Medlem Hr. Nygaard sagde, at man fra Socialdemokratiets Side vilde indpaa Spørgsmaalet om Mærkning af udenlandske Varer; og enhver ved, at vi fra konservativ Side har taget til Orde for, at man gaar denne Vej i det Omfang, som det lader sig gøre. Med Hensyn til det andet Raad, det ærede Medlem gav, om at sende Ekspertes ud i Verden, saa er dette vel ikke et Spørgsmaal, som det ærede Medlem selv vil sige kan danne Baggrund for en Dagsorden som den, det ærede Medlem har stillet.

Det ærede Medlem Hr. Nygaard henviste endelig til en enkelt Industri, til Skotøjsindustrien, og sagde her, at han vidste ikke, hvad der er sket i Udvalget. Jo, det